Entrada

Crisi econòmica. Tercera pregunta

Per pregaria.cat el dg., 21/12/2008 - 09:00

El Senyor ens parla en la realitat de la vida. A vegades com Aquell que denuncia, altres com a proposta, sempre com a bona companyia i estímul, amb amor, comprensió i comunicant audàcia. Què ens pot estar dient en l'actual crisi econòmica global? Fem-ne meditació, contemplació, pregària i full de ruta.

Tercera pregunta

Des de que va començar a córrer que entràvem en crisi i recessió que ens vam anar assabentant de la disminució d'aportacions a les ONGs. Sembla lògic per la mentalitat del sistema, si minven les entrades, també les sortides. I posats a retallar ... doncs primer és l'obligació que la devoció. Obligació: menjar, vestir, pagar hipoteques, cotxe, logística de la casa, cinema, regals ara que ve Nadal, el restaurant de tant en tant..... Devoció: Caritas, Intermón, petites aportacions a la parròquia....

Voleu dir que anem bé?

Semblaria que si ara hi ha més gent fent cua per menjar, més gent sense feina, més gent que aviat anirà a parar al carrer perquè no pot seguir pagant un pis, ...etc., semblaria, oi?, que tots féssim un esforç per comunicar més els nostres bens als altres.

La crisi econòmica actual augmentarà el nostre sentit solidari o ens portarà a un major egoisme insolidari ?

MEDITACIÓ

La moral tradicional de l'Església feia una certa classificació de bens: *necessaris, convenients i superflus*. Evidentment aquesta classificació era relativa a les diverses situacions ambientals. No és el mateix el problema del fred en un país del prop del pol Nord, que en un de tropical. Els *necessaris* són aquells sense els quals la vida està en perill, per exemple: alimentació sanitat o escola. Els *convenients* són aquells que poden ajudar a una adequada qualitat de vida: descans, viatges o celebracions. Són *superflus*, aquells bens inútils, prescindibles, ostentosos, com modes i despeses de luxe.

La moral tradicional de l'Església deia que els bens *necessaris* han d'arribar a tothom, per una qüestió de dignitat humana i de dignitat de fills i filles de Déu. Aquesta és la voluntat de Déu. Per tant caldria comunicar allò que destinem als bens *convenients* en bona part i, per descomptat, als *superflus,* a tots aquells que no disposen dels bens més necessaris. I això ja sigui per caritat voluntària o a través dels impostos.

Una bona orientació, sens dubte, que si tothom tingués present canviaria la manera com va el món.

CONTEMPLACIÓ

Evangeli de Lluc 21, 1-4.

Llavors Jesús alçà la vista i veié gent rica que tirava les seves ofrenes a la sala del tresor.Va veure també una viuda molt pobra que hi tirava dues petites monedes de coure, i digué:

--Us asseguro amb tota veritat que aquesta viuda pobra ha tirat més que tots els altres. Tots aquests han donat el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que tenia per a viure.

PREGÀRIA.

Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau!

Que on hi hagi odi, hi posi amor

On hi hagi ofensa, hi posi perdó.

On hi hagi discòrdia, hi posi la veritat.

On hi hagi dubte, hi posi fe.

On hi hagi desesperació, hi posi la llum.

On hi hagi tristesa, hi posi la joia.

Oh, Mestre,

Fes que jo vulgui més aviat consolar

Que no pas ser consolat;

Comprendre, més que no pas ser comprès;

Estimar, més que no pas ser estimat.

Perquè és donant-nos que obtenim,

És oblidant-nos que ens trobem,

És perdonant que som perdonats,

És morint que ressuscitem a la vida eterna.

(Sant Francesc d'Assis)

FULL DE RUTA

1.- Atent a les necessitats dels altres em pregunto qui pot ser ajudat per mi, amb els meus bens, la meva amistat, simpatia, temps, cultura, companyia....

2.- Nadal està a tocar. Quines propostes per fer un Nadal nou, no convencional, diferent, de cara als altres, en el qual donar sigui més feliç que rebre.

3.- Els de lluny també són germans. O és que la distància els fa diferents, de tercera o quarta classe? Quin Nadal... de cara al tercer i quart món. Com?